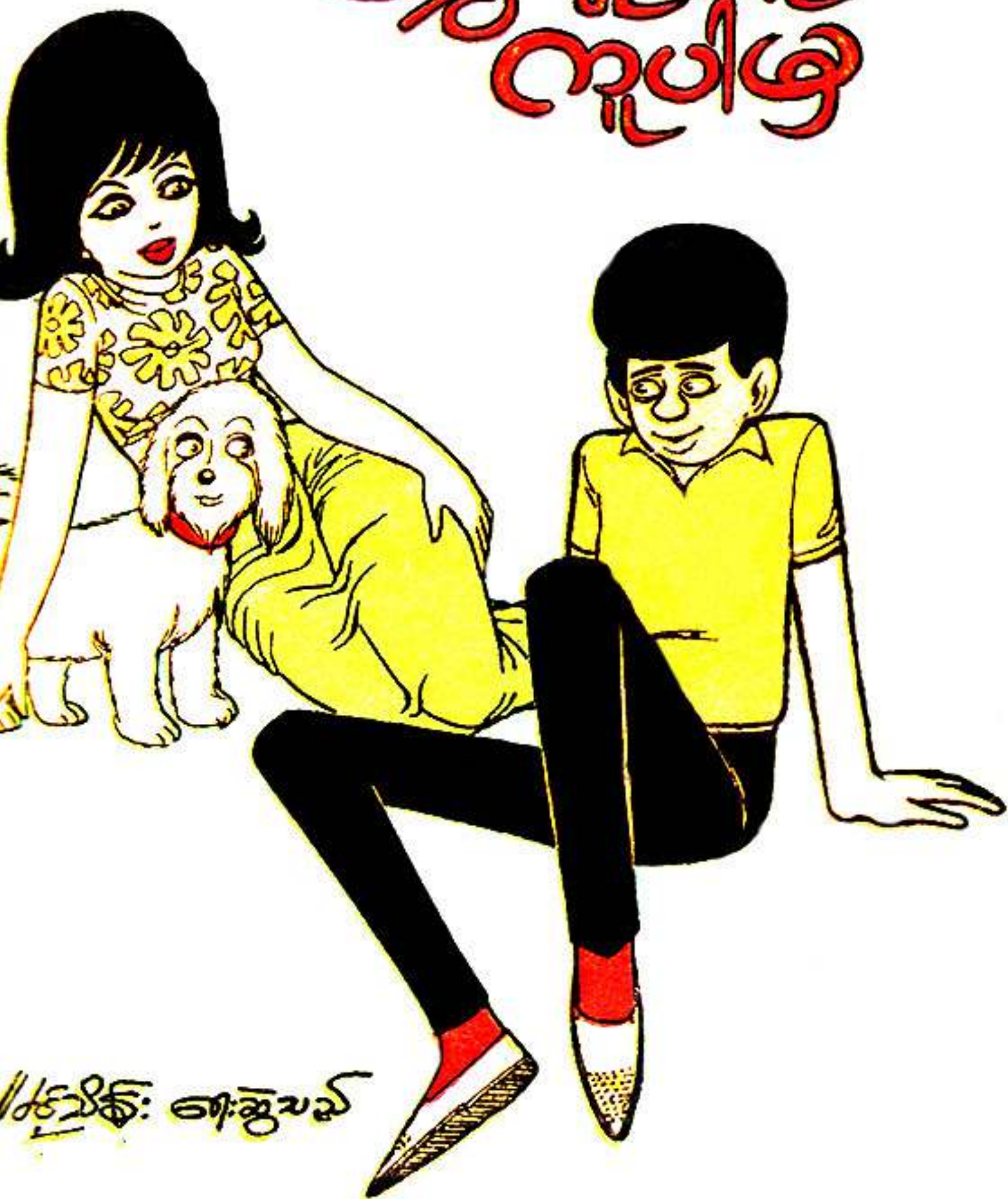

ရွှေရိုးဖျော့ ကုမ္ပဏီ

မန္တလေး: ရွှေရိုးဖျော့

ကိုကိုတင်သည် အစိုးရတိုက်-၃-အခန်း-၁၂တွင်နေ၏။
 သူ့တွင် နွယ်နွယ် အမည်ရှိသော ခုနီးရှိသည်။ သူတို့ ခုနီး
 မောင်နှင့် သည် ပဲခူး-လေတီဖြစ်ကြသည်။ ကိုကိုတင် အလုပ်
 အတွက် ရန်ကုန်သို့ ပြောင်းနေရခြင်းဖြစ်၏။

ဝံ့ရွှေမြင့်သည် အစိုးရတိုက်-၃-အခန်း-၁၂-သို့ ဒုတိယ
 အကြိမ် အထုပ်အပိုးနှင့် လာသည်။ ကိုကိုတင်တို့-ရုံး၌ အ
 လုပ်ရတော့မည်ဆိုသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ပထမ အကြိမ် အ
 လုပ်ရာတွင် တနစ်မျှကြာသွားခဲ့၍-ဒေသနာထပ်မံ လမ်း
 ကော်မီတီတိုင်း မောင်တို့နှင့် ပင်ရင်းနှီးနေပေပြီ-တိုင်း
 မောင် သားကလေးဆိုလျှင် ဝံ့ရွှေမြင့် ကိုအလွန်ခင်သည်။

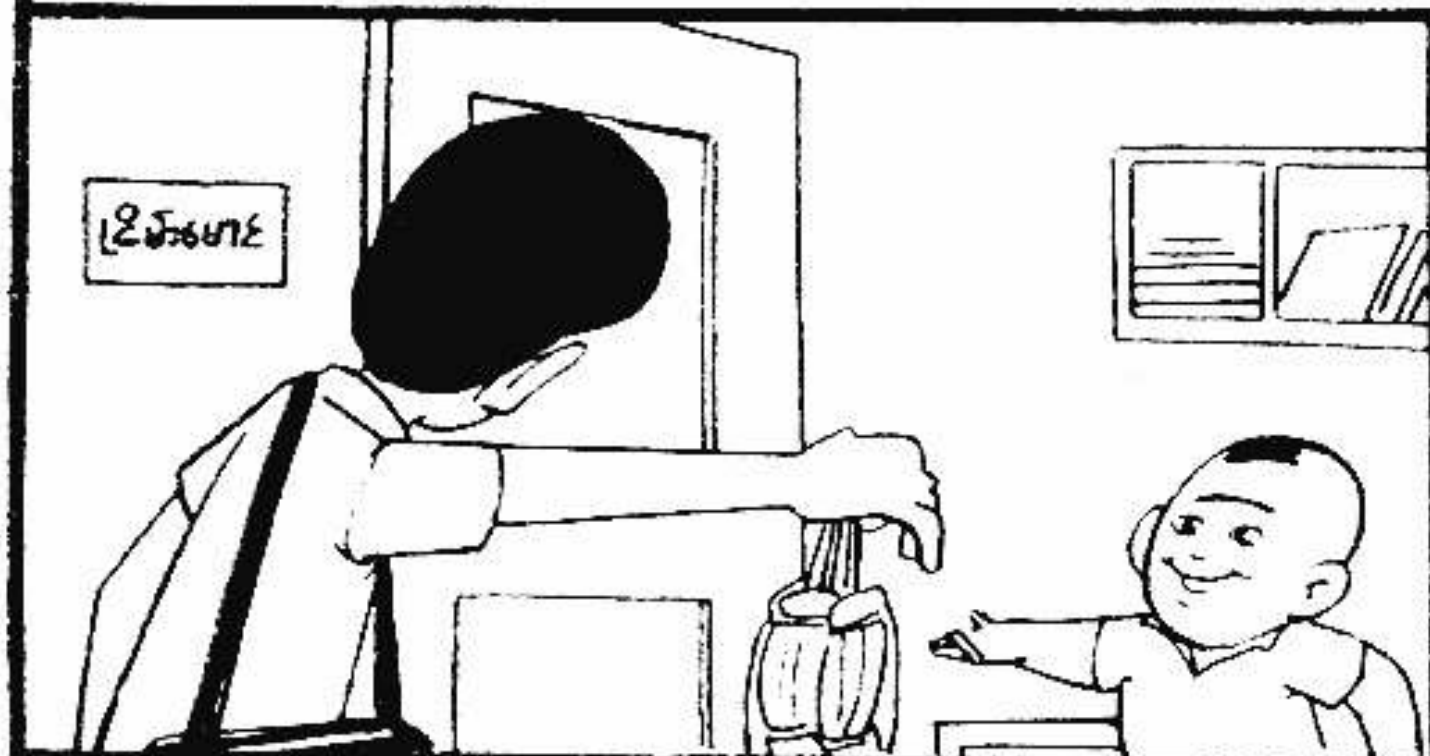
//နောက်
 ရေးဆွဲသည်

ဝံ့ရွှေမြင့်

ရွှေမျိုးလှ
 ကူညီ

စံရွှေမြင့် ဘုရားပါလာစေ၊ ကောကိလျင်းထုပ်တကွအား
(ငြိမ်းငြိမ်း ရှေ့...) (ဦးဦး ဘယ်ဒုံးဂဏဂါး ပါး...)
(အခုရှာဒါပေါ့ကွ... ပားပား... ရှေ့ မင်းဘိုးလက်ဆောင်

(ပေး-ကိုးကွယ်ပြီးပါလား
ခုမှ လာတာလား) (ပုဂံ
တပ်လေ-ဒါကြောင့် ဆရာ
ဝင်းတွေ့ရတာပေါ့...)

(အားအုံးမယ်ဟုငြိမ်းစိုး...)
(စိုးစိုးလက်ဆောင်၏မယ်...
လက်ဆောင်၏မယ်...)

ခံစေ့ဖြင့် အပေါ်ထပ်တက်ခဲ့
လေသည်။ ဆုအဆင့်
ကိုတိုင်ရုံးသွားနေမည်ကို
ယုသိ၏ - ဒါကြောင့်

(ခွယ်ခွယ်ရေ-ခွယ်ခွယ်
ပေး မိခွယ်--)

(ဘာဖြစ်လို့ ဒါလောက်အောင်နေရတာလဲ စွင့်. ဘာကိုစွဲ
လာတော့နေတာလဲ -) လုံးဝမမျှော်လင့်ဘဲ အရပ်ဒေ
သမှ ထွက်ပေါ်လာဘော အသံကြောင့် (ဟဟ...)
ခံစေ့ဖြင့် နောက်သို့ လှည့်၍ ဟဟလိုက်မိသည်.....

(ရှင်ကိုလိ ကျမ မသိ ပေါင်၊ ကိစ္စက...) စံရွှေမြင့် အလွန်အံ့
 ဩနေ၏ (နေ-နေပါအုံး အမိ ကျုပ်ကို သိတယ်လို့
 ဘယ်သူက ခွပ်ခွံ့နေလို့လဲ - ပြီးတော့ ကျုပ်ဟာ ကျုပ်ဘာ
 ကိစ္စဖြစ်ဖြစ် အမိအပျလာ - မစပ်စု ခင်စမ်း ပါနဲ့.)

(အထူးထင်တယ်) တံခါး
 ကို ဆောင့် ပိတ်ပြစ်လိုက်
 လေသန့်

စံရွှေမြင့် ကထပ်၍ (6ဟာ.
 မိနွယ်-မိနွယ်)

